

ка, и стъгдата остава отведнѣжъ пуста и свободна.

Идѣте си сега, казва рыбарѣтъ като ся опрости ведиколѣпно съсъ дука

И царственната дружина трѣгнѣ къмъ Новѣтъ твърдинѣ прѣзъ голѣмѣтъ стъгѣ на Кушѣтъ..... И тамъ споредъ изискваніето на народа, застава ся прѣдъ колибѣтъ на рыбаля. Водена отъ господжитѣ, Пузолянката явява ся на прозорецѣтъ, като жертва тласканѣ къмъ жъртвецѣникѣтъ, и дукѣтъ и сподирницѣтъ му поздравляватъ ѣхъ съ истото почитаніе, като кога бы поздравлявали самѣтъ Неаполскѣ подкралѣцѣ.

А единѣ само отъ сподирницѣтъ койго бѣ забравилъ да си отложи шапкѣтъ, пада тутакси пронизанѣ отъ сабѣхъ.

А убійцата бѣще самѣ Мазаніель, койго бѣ прѣстигнѣлъ на онзи часѣ на прѣпускающѣй си конѣ, покритѣ отъ ремециѣтъ на сребротканѣтъ си прѣмѣнѣ и отъ всякой другѣ пѣтъ по буйственнѣ и по ужасенѣ.

Такъвъзъ бѣхѣ слѣдствіята на този прѣсловутѣ Уставѣ, — За него, Марія Аркска и Пузолянката бѣхѣ устрѣлены въ сърцето, а рыбаля и въ сърцето и въ умѣтъ; хубавата комедія на привилегіиѣтъ Карола 5-го ся прѣбърнѣ на страшнѣ трагедіѣхъ; дукѣтъ и пріятелѣтъ му едва ся избавихѣ отъ тысящи смърти; кланіето и плѣненіето ся распространихѣ повече отъ всякой другѣ пѣтъ, и честь-та на царството ся остави на сѣдѣжѣтъ си, а столицата на управленіето на полудѣлѣхъ — толкозѣ новече страшенѣ, колкото че вліаніето му ся възраждаше отъ самото му полудяваніе, за което сганѣта далечѣ бѣше отъ да ся усумни даже, а злодѣйциѣтъ го сматрахѣ като срѣдство на благополучіето имѣ.

Така рыбаля намѣри на вратата си Лузара и Полкѣтъ на Смъртъ-тъхъ, пълны отъ радостъ защото бѣхѣ станѣли пакѣ неговѣ съвѣтници и главорѣзци. Тѣ срѣчно тыкнѣхѣ до крайнѣ степенѣ буйството на диктатора, распа-